

[Aksel Larsen.]

alvorlige følger for forbrugerne, som kommer til at betale de forhøjede priser, og det forekommer den kommunistiske gruppe, at det er nødvendigt at forhindre eller afbøde i hvert fald de værste følger af dette, og derfor mener vi, at folketinget bør udtale sin mening om sagen.

Vi mener, at folketinget gennem en beslutning bør give den højtærede minister for handel, industri og søfart ekstraordinær fuldmagt til at benytte enhver eksisterende lovhjemmel til at forhindre alle urimelige prisstigninger. Hvis der ikke i de eksisterende love skulle være tilstrækkelig hjemmel for at gribe ind — og vi erkender, at det er særdeles tvivlsomt, om tilstrækkelig hjemmel forefindes, selv om meget afhænger af administrationen — er det vor mening, at der snarest ved lov på ny bør gennemføres priskontrol og vel at mærke en mere effektiv priskontrol end den, der tidligere har eksisteret. Vi er af den opfattelse, at det, der tiltrænges, er en lov om prisstop, en lov, som simpelt hen forbyder enhver prisstigning, der ikke i forvejen efter fornøden dokumentation er godkendt af samfundets priskontrollerende myndigheder.

Naturligvis kunne vi selv forsøge at udarbejde et lovforslag i den retning, men dels mener vi, at ministeren må have en mulighed for at undersøge, om der kan gøres tilstrækkeligt på basis af eksisterende lovhjemmel, dels er vi fuldstændig klar over, at regeringen har langt større, om jeg så må sige, tekniske muligheder for at udarbejde det rigtige lovforslag, end en gruppe har for at udarbejde et sådant lovforslag til privat fremsættelse. Måske overvejer regeringen allerede noget sådant, og hvis det er tilfældet, kan det jo være, at det forslag til folketingsbeslutning, jeg i dag har den ære at fremsætte for det høje ting, er overflødig, men det bliver vi ikke uvenner over — hvis det altså skulle være tilfældet, at regeringen selv sysler med tankerne.

Det forslag til folketingsbeslutning, jeg på min gruppes vegne skal fremsætte, lyder sådan:

„Folketinget opfordrer regeringen til ufortøvet og energisk at træffe forholdsregler til at forhindre prisstigninger på befolkningens almindelige forbrugsvarer. I det omfang yderligere lovhjemmel her-

til skønnes nødvendig, opfordres regeringen til at fremkomme med lovforslag.“

Jeg tillader mig at anbefale dette forslag til velvillig og meget hurtig behandling her i tinget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1957 til 31. marts 1958.

(Foregående forhandling findes i tiden sp. 1329).

Forhandlingen genoptoges.

Alfred Jensen: Ved fremsættelsen af finanslovforslaget gjorde ministeren opmærksom på, at såfremt forudsætningerne for budgettet ikke forrykkes, kan udsigterne for finansåret 1957-58 ud fra et snævert statsfinansielt synspunkt karakteriseres som nogenlunde tilfredsstillende. Ministeren har selv sagt taget forbehold angående forrykning i forudsætningerne. Det er vel nødvendigt i almindelighed, og det er i særdeleshed nødvendigt i år, hvor fremtidsudsigterne tegner sig meget usikkert. Hvad der gælder ministeren, gælder naturligvis også andre, der beskæftiger sig med denne sag. De betragtninger, der kan fremføres om finanslovforslaget, må have deres udgangspunkt i forholdene, som de tegnede sig, da forslaget blev udarbejdet, og her vil jeg gerne sige, at det ikke kan være rigtigt kun at se på budgettet ud fra et snævert statsfinansielt synspunkt. Man må også se på, hvordan det virker i det hele taget.

Der regnes med 375 mill. kr. i overskud på statsfinanserne i indeværende år. Det vækker glæde hos finansministeren, men den måde, hvorpå dette overskud er tilvejebragt, og de virkninger, det har i samfundslivet, har ikke vakt idel tilfredshed, man kan sige tværtimod. De klager, Dansk Arbejdsmands Forbunds formand, Chr. Larsen, i fjor i december måned fremsatte om den økonomisk-politiske virkning på ar-